

bà là thuở c non c T u trên d i ngàn năm?

bà th c dân Pháp đô h g n m t trăm năm?

bà quân phi t d y xéo năm năm? Và sau h t,

bà lữ Vi t Gian tôi m Nga T u tàn h i 60 năm qua - tính cho t i lúc này - mà ta v n ch a đ p đ đ c?

Trong b y nhiều m i qu c ho th m s u ch ng ch t đó, t th nào cũng có m t lý do ho c nhi u lý do chính đáng, mà ta không ch u đ tâm nghiên c u, ho c là ta c ý làm ng đi đó thôi. V y t i đây, ta hãy l y h t can đ m và liêm tr c đ nhìn th ng vào th c t , không khác nào ông th y thu c b t bu c vì ngh nghi p và l ng tâm ph i nhìn th ng vào b nh tr ng b nh nhân, tr c khi quy t đ nh ch a tr .

H n bao gi h t, đây chính là lúc chúng ta hãy thành th c v i chính mình, hãy "tiên trách k , h u trách nhân" , hãy đào b i các hành vi h nh ki m mình cho t i ch sâu hi m t n cùng c a nó, thì m i mong tìm đ c gi i đáp cho các câu h i trên.

Ng i ngo i qu c, n u mà có kh năng theo dõi đ c đ u đ n các câu chuy n trào đ i th ng nh t c a ng i Vi t-Nam ta, t không kh i ng c nhiên t h i duyên c nào khi n chúng ta luôn luôn nh c nh đ n hai ch "ĐO N K T" ch ng h n?

T i sao? T i sao vẫn ch ng ta đ y d y nh ng câu kêu gào đoàn k t? Nào là:
"Nhi u đi u ph l y giá g ng, ng i trong m t n c ph i th ng nhau cùng"
"B u i th ng l y bí cùng, tuy r ng khác gi ng nh ng chung m t giàn"
"Khôn ngoan đ i đáp ng i ngoài, gà cùng m t m ch hoài đá nhau"
"Đoàn k t là s ng chia r là ch t" (l i ông B o Đ i tuyên b khi thoái v) v.v..

1/ Không còn h nghi gì n a. S dĩ ng i Vi t đ i đ i ki p ki p kêu van "Đoàn K t" , nh ng ch ng bao gi tìm th y nó ở đâu c , y ch vì ng i Vi t đã "h n" thiên h c h ... Không bao gi bi t đoàn k t và s mãi không bao gi ch u đoàn k t v i nhau dù trong b t c tr ng h p nào, k c tr ng h p "Vong gia th t th " đang hi n hi n tr c m t. Tan gia b i s n vì quân thù đ ch, vì lữ Vi t Gian C ng S n c p bi n, đ t đem dâng cho ngo i bang.

Có th nói m t cách th ng th n r ng s "thi u v ng đoàn k t" - mang cái đ c tính "di truy n" h t s c quái l - gi a ng i Vi t-Nam v i nhau, đã là m t trong nh ng nguyên nhân tr ng h

2/ Nguyên nhân thứ hai là tâm lòng tham vọng lãnh đạo, là thái độ tiêu cực bất công, căm thù đã đa số nhân dân Việt-Nam trở lại sự ủng hộ chính trị của đồng đội. Đây là một khuyết điểm to tát mà ta cần tự mình soi xét để chấn chỉnh lại. Chúng ta có thói quen bám mồm vào cán bộ nhà (hay hay dõ, tít hay xâu) cho nhõng nhẽo khôn lanh xảo quyệt dùng thủ đoạn công p lộ y quyên lãnh đạo quố gia một cách quá dõ dàng, nhẽ công p một nẽi chuẽi, buẽng cau phía sau vẽn n nhà ta vỹ y. Dũu có bất bình chẳng, thì bất quá cũng chẽ biẽt ngẽi chẽi đẽng mẽt mẽt mình trong bóng tũ i, chẽ chẽng có cá nhân nào nỹ ra đẽ đẽ c sáng kiẽn sách đẽng mẽt phong trào quẽn chúng đũu tranh cẽ. Rẽi vì tính nẽt lũũ i biẽng cẽ hũu cẽ a mẽi ngũũ i, hoẽc vì tình thũn cẽ u an lo sũ bẽt trẽc, gian nan, tù tũ i, kẽ nẽ nhìn ngũũ i kia không thũy đẽng tĩnh gì, bẽn giũ thái đẽ im lũng chũu đẽng cái hoàn cẽ nh bẽ đề nẻn bóc lũt. Yũ thũ là bẽn cuẽng quyẽn, bẽn tham ô, bẽn mẫi quẽc cẽ u vinh, cẽm thũ y yên ãn, cẽ viẽc hành đẽng theo ý muũn, chẽng còn biẽt sũ hũĩ ai nũ a cẽ.

Không cần dài dòng, cứ theo lối phôi mà xét, thì ngườì nào đấđ người ra đi mà đấđ các người có lòng nhân đố o xấp vào hàng "tội nhân Cộng sản", nhữt thì t không thê nào quay lờ i sớ ng chung với chấ đố mà mình đã ghê tở m xa lánh. Ờ y thê mà lờ lửng thay, khi tốp đoàn CS trong người mớ ra chiế n đố ch gồ i là "Việt thẳm quê hắ ng" (theo Nghắ Quyắ t 36 cắ a chúng) với trắ m nghìn thắ đoắ n đê tiế n đố u kín bên trong, thì lờ i thắ y lờ m kớ mớ nh danh "tội nhân", "cố u tù nhân chính trắ /HO" ùn ùn kéo nhau lờ y chiề u bài "nhắ quê hắ ng", với hắ ng lờ c, mang "áo gồ m vớ làng", khoe khoang làm gồ u cho chấ đố CS, nuố i sớ ng chúng bắ ng đố ng tiế n mớ hờ i người mớ tắ a mình, bắ t chắ p mớ i lờ i khuyên rắ n sáng sắ a hắ p lý cắ a các tắ chắ c đố u tranh chắ ng cắ ng ắ hắ i ngoắ i này!

3 / 4

Đôi với kẻ thiêu hiêu biết chính trọng đã đành đi mặt nhô. Nhưng với các phần tử mệnh danh "trí thức" mà lại cũng vênh váo nhô vào vòng tay đỡi phôi ng không chút hờ thôn, ôm ấp chúng mệnh hờn, thì ta biết nói sao đây? Phải chăng dân tộc Việt-Nam, nười bô là dân tộc có nhieu đức tính hờn môi dân tộc láng giêng chung quanh, hờn là đã môt phôi môt côm tơn sai lờm rôi.

Trên đây môt chôi là vài ba khuyết điếm trên "bình diển chôn ng tộc" của ngôi Việt-Nam chúng ta, nhưng khuyết điếm đóng góp khá nhieu vào tình trọng điều linh nó côm tiép điếm tơn ngàn năm trôn cho tời nay. Còn nhieu và thôt nhieu nhưng thoái tột xô xa khác mà chúng ta đã không thôn thôn mà nhìn nhôn đôi sôa chôi. Trái lờ chúng ta còn khôi khôi ôm chôt lờy nó rôi lờ quay ra than trôi trách đôt rôn ng sao nôi giêng ta luôn luôn chôi u trôm luân khôi i.

Đã tời lúc chúng ta phôi côi ng côi ng thôi a nhôn viôi chúng ta "không đoàn kết" chôi không phôi là "thieu đoàn kết". Bởi lờ chúng ta có "đoàn kết" bao giôi đâu mà bô là "thieu hay thôi a". Vì không đoàn kết nên khó xây đôn đôn c tinh thôn côn đôn, nên phôi sôn g trong tình trọng hờn loôn, vô kôi côi ng, vô trôt tôi xã hôi - dù là xã hôi lờ u vong. Kôi thù còn mong đôi gì hờn nôi a mà không múa hát trôn c nôi p sôn g rã nát của chúng ta?

Đã nói thì phôi nói cho tời cùng. Ta không biết hờp quôn trôn c đôi nôn. Ta thôi vôi quôi c sôi khiôn côm t chôi đôi sôp đôi. Ta còn đôi cho đôn g bào ta ngây thôn tin tôn ng vào viôi làm xôi o quyết của kôi thù chung ngay giôi a lúc ao bè đã côn gôi c. Tột côi đôi u là hôi u quôi côi a môt quá khôi chôn môn g, môt quá khôi mà ngôi i có trách nhôi m không hôi đôi tâm vun quén cho môt nôn giao đôi c thích nghi vôi đôt nôi c. Chúng tôi muôn nói tời môt nôn "giáo đôi c tinh thôn" chôi không nói tời môt nôn hôi c vôn đôn thuôn. Dân tộc ta phôi đôn c rên đúc cho có môt căn bôn đôi o đôi c vôn g chôi c đôi có thôi phân biết đôn c ngay Chính vôi i Tà, đôi không bôi lôi a gôt mà mang lờy hôi a.

Việt-Nhân